

ceret beslutningsgrundlag, så vi kan diskutere sygehusstrukturen og hensigtsmæssigheden. Men det vil vi vende tilbage til.

Så er jeg glad for, at statsministeren nu har opdaget eller i hvert fald her fra talerstolen har bemærket, at i Det Radikale Venstre sammenkæder vi arbejdsmarkedsreform med skattereform og sænkning af skat på arbejde. Det ærgrer mig lidt, at statsministeren ikke har noteret det for meget lang tid siden, for det er faktisk noget, vi har talt om i 1 år. Så sent som i august måned sidste år fremlagde vi principper for en ændring af arbejdsmarkedspolitikken, som på lange stræk svarer til dem, beskæftigelsesministeren har lagt frem. Men også dengang kaldede vi det sammen med, at skat på arbejde skal ned, og vi gjorde det endda meget nødvendigt, fordi vi også på det tidspunkt havde sagt ja til at forlænge barselorloven, som trækker i den »forkerte retning«, når vi taler om arbejdsstyrke.

Kl. 0.55

Men jeg vil gerne give tilsagn fra Det Radikale Venstre om, at vi møder op til forhandlinger om disse spørgsmål, og vi holder fast i vores bestemte ønske om at få skatten på arbejde ned hurtigt.

Så var der skattestoppet. Jeg synes, at statsministeren håndterede det, som om det ikke var noget, der i og for sig betød noget eller havde indflydelse på den samlede finanspolitik. Det undrer mig meget. Jeg mener, at det er lang tid siden, vel et par år, at Venstre selv gjorde regnestykket op og sagde, at det svarede til 1,5-2,0 mia. kr. Det lå i den størrelsesorden.

Det er min klare opfattelse, at skattestoppet fordrer, hvis det er et rigtigt skattestop, at man i finanspolitikken er nødt til at se på, hvordan man kompenserer for den lempelse, der i øvrigt ligger i det, hvis ikke man gør noget andet end at have skattestop. Det er forhåndsbetingelsen. Det er fair, men jeg synes ikke, at man skal lade, som om det ikke har nogen konsekvenser i praksis, for det har det.

Så har statsministeren gjort meget ud af at sige, at der ikke er nogen besparelser, for der er bare flyttet rundt. Jo, det kan man sige, men jeg tror, at mange mennesker, der er på kulturinstitutionerne, Nationalmuseet, Det Kgl. Bibliotek, Statens Museum for Kunst, folkeoplysningsforbundene, uddannelsesinstitutionerne osv., som jeg nævnte i mit indlæg, oplever, at der er sket besparelser endda i væsentligt omfang.

Man har bare flyttet rundt på 7 mia. kr., siger statsministeren i sin tale. Det er mindre end 2

pct. af statens budget, og der er mere end 98 pct. af statens budget, der ikke er blevet berørt. Det er meget i runde tal, for i hvert fald 5-7 mia. kr. er på tal rykket rundt i statsbudgettet, der svarer til omkring 65 mia. kr. Så kan man begynde at regne på, hvor mange procent det er af de 65-70 mia. kr. Og nu runder jeg bare opad eller nedad, det er sådan set lige meget, for at se størrelsesordenen, og det svarer altså ikke til en trekvart pct., vil jeg gerne sige. Det nærmer sig ti pct.

Det kan man godt mærke, og det er regeringens valg at koncentrere sine operationer ved at flytte rundt og prioritere, som enhver regering må gøre, men det sker på en meget lille del af statsbudgettet. Det er derfor, det kan mærkes. Det synes jeg er et valg, som regeringen må tage og har taget, og det er i orden. Det Radikale Venstre er bare uenig i den snæverhed, der ligger i det. Men det skal ikke skjules over for vælgerne, hvad det er, og det skal ikke legaliseres, som om det ingenting er.

Så må jeg sige her som det næstsidste, at regeringen kan bruge sit flertal, nøjagtig som den vil, og det er der ingen der betvivler. Men det er alligevel beklageligt, at regeringen nu har skabt en ny form for definition af, hvad forlig er for noget. Uanset at der er talt om modersmålsundervisning i valgkampen, og at der er et flertal for at afskaffe den, så er det nyt, at man bruger det flertal uden om forligskredsen. Det kan vi ikke gøre noget ved. Det er sket, og sådan må det være.

Men når nu regeringen og Dansk Folkeparti taler om samarbejde, vil jeg gerne tage det op og sige: Det vil jeg gerne sige tak for. For samarbejde betyder jo, at selv om man sidder og er den største og har flertallet, må man bøje sig hen imod dem, man gerne vil samarbejde med, hvis man vil have brede forlig.

Kl. 1.00

Vi skal til et møde med kulturministeren søndag aften kl. 19.30. Jeg håber ikke, at det er en hemmelighed, for så var det måske det rigtige sted at sige det. Jeg møder op sammen med vores ordfører, og det gør de andre oppositionspartier også, og dér sidder regeringen og Dansk Folkeparti, og vi møder op uden at vide, om de tre partier har en aftale og er enige. Men jeg møder op i den forventning efter det, der er blevet sagt her i aften, at regeringen og Dansk Folkeparti er parat til at bøje sig mod de andre partier for at få et bredt forlig, og i den ånd kommer vi gerne og hjælper kulturministeren.